

[J. P. Larsen.]

lille Land. Det foreliggende Forslag bygger fremfor alt paa den Forudsætning, at det Materiel, der findes, til enhver Tid skal være i moderne og forsvarlig Stand, brugbart til den Anvendelse, hvortil det er bestemt. Paa dette saare vigtige Punkt adskiller den foreslaaede Ordning sig fra alle foregaaende. Man mene saa om Materiellets Mængde, hvad man vil, og jeg nærer naturligvis ingen Tvivl om, at der, navnlig fra konservativ Side, vil blive rejst meget vidtgaaende Krav.

Jeg vil paa dette Sted pege paa en af de Opgaver, som Søværnet har at røgte, nemlig Inspektionstjenesten. Det er mit bestemte Indtryk, at denne anstrengende og ofte farefulde Tjeneste med stor Dygtighed varetages af Marinens Officerer og øvrige Mandskab. Jeg kan ikke stærkt nok understrege, at Materiellet til denne nyttige Tjeneste bør være det allerbedste, ikke mindst paa det Omraade, der gælder Mandskabets Underbringelse. Denne Tjeneste, der foregaar for største Delen i Nordatlanten og arktiske Farvande, stiller store Krav til de Mænd, der udfører den, og de bør derfor have det bedste Materiel og de bedste Forhold, som kan fremskaffes.

Ved Gennemgangen af Lovforslaget er jeg kommet paa den Tanke, at der maaske burde foretages en mindre Ændring med Hensyn til Organisationen af Marinens Maskinvæsen, en Ændring, der dog ikke vil faa nogen økonomisk Betydning. Men herom kan der naturligvis forhandles i det Udvalg, som antagelig bliver nedsat. Jeg henleder blot den højtærede Ministers Opmærksomhed derpaa.

Hvad nu Modtagelsen af de forelagte Forslag angaar, saa er den jo ikke anderledes, end man kunde vente. Der er brugt og bruges meget stærke Ord, navnlig fra konservativ Side. Fra Venstres Side har man endnu været noget mere forsigtig. Man har af velforstaaelige Grunde slaaet paa, at nu maa man jo vente og se, og saa har man endt med at sige: Regeringen har Ansvaret for disse Forslag. Men det kunde se ud, som om den Stilling, vort Parti har indtaget, har vakt visse Forhaabninger, der af det hidtil fremkomne synes at gaa meget vidt, navnlig i Betragtning af, hvad der staar at læse i konservative Blade, og hvad der er udtalt af en Række konservative Mænd. En saadan Vækkelse af Forhaabninger maa staa for de vedkommendes egen Regning. Der er ikke fra Regeringens eller fra vort Partis Side foretaget noget, der kan begrunde Haabet om store og vidtgaaende

Rustninger. I denne Henseende er der ikke sket nogen Ændring i vort Grundsyn paa dansk Forsvarsmulighed, selv om Afrustningstanken som isoleret Foretagende er lagt ad acta.

Det er Hensigten med disse Forslag at skabe en Ordning, der er ærlig i sin Opbygning, og til hvis Udførelse i Praksis de nødvendige Midler er til Stede og vil blive anvendt efter Bestemmelsen. Alt ud fra den Erkendelse, som ogsaa Forsvarsministeren understregede, at der paahviler os en Forpligtelse til at skabe en Beskyttelse imod Neutralitetskrænkelser.

Jeg tror, at denne Anskuelse, som jeg her har antydet, deles af Befolkningens store Flertal, og Beviset herpaa finder jeg, som allerede nævnt, i Valgenes Resultater. Vælgerne er jo ikke ukendt med Partiernes Stilling til dette vigtige Spørgsmaal, og vort Partis Synspunkter er jo tilgængelige for enhver. Jeg nærer derfor ikke mindste Tvivl om, at Vedtagelsen af disse Forslag vil vække Tilfredshed i langt den største Del af Befolkningen, thi de fastslaar med al ønskelig Tydelighed, at om Oprustning i moderne Forstand er der ikke Tale, men derimod om en ærlig Ordning, hvorefter det maa kunne lykkes at varetage vore internationale Forpligtelser og i Fremtiden holde Danmark uden for krigerske Forviklinger.

Med disse Ord skal jeg anbefale de foreliggende Forslag til en hurtig Behandling her i Tinget.

Brøsen: Med Fremsættelsen af det Forslag, vi i Dag har til første Behandling, synes jeg, man kan fastslaa, at vi staar ved Indledningen til en ny Periode, hvad vor Forsvarspolitik angaar. Det er første Gang, en radikal-socialdemokratisk Regering har fremsat et Forslag, hvorigennem man tilkendegiver — stik imod, hvad man tidligere den ene Gang efter den anden har hævdet —, at vi har en Pligt til at forsvare vort Land. Den fuldkommen negative Holdning fra den Side gennem en Menneskealder begravnes altsaa ved dette Forslags Fremsættelse.

Da vi altsaa efter min Opfattelse staar ved Indledningen til et nyt Afsnit i Danmarks forsvarspolitiske Historie, kan der være god Grund til at gaa en lille Smule tilbage i Tiden og se paa Udviklingen, som den har været under den Kamp om Forsvarssagen, vi her i Danmark har haft i dette Aarhundrede.

Hvor underligt det end lyder, har der altsaa været en dybtgaaende Uenighed i det danske Folk og her paa den danske